



# TONI LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBROVOLJO IN SMEH - IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 19

## Mali oglasi iz velike politike

### MIROVNEGA GOLOBA...

... smo spustili tudi v mednarodno sindikalno gibanje in upamo, da se ne bo tudi tokrat izkazal kot raca. — Kremeljska tovarna lepih besed, d. z o. j.

### KUPIMO KAPLJICE...

... za pomirjenje živcev spričo zadnjih občinskih volitev v Angliji. Prosimo tihega sožalja, — Angleški konservativci.

### IZGUBILI SMO...

... spričo dogodkov v Rusiji orientacijo, koga naj vnaprej še zapiramo in koga izpuščamo. Poštenega najditelja naprošamo, naj jo vrne kateremu koli satelitskemu ministrstvu za notranje zadeve. — Združeni kandidati za rešetke, zdaj še ministri.

### PIŠEMO ČLANKE...

... po naročilu pod firmo »Resen revolver-informator«. Članki so lahko proitalijanski, anti-jugoslovanski, za tripartitno deklaracijo in proti pravicam Slovencev — torej v veliki izbiri, čim bolj bombastični in seveda čim manj resnični. — Naročila in predvsem plačila v lirah sprejema: Dopisnik »Manchester Guardian«, Rim.

### PREKLICUJEMO POMOTO...

... ki se je pripetila na kongresu združnikov v Tirani, ko smo zaradi napačnih direktiv klicali Stalinu. Do zmote je prišlo samo zato, ker smo bili prepričani, da se Stalin zaradi tega gotovo ne bo zbudil. Pač pa izjavljamo, da bomo z veseljem klicali tudi Malenkovo, če bo le enkrat tudi on tako daleč kot Stalin! — Albanski združniki.

### FILATELISTI, POZOR!

... Velika enkratna priložnost za nakup originalnih znamk s pastirskega pisma italijanskih škofov vernikom ob priliki italijanskih parlamentarnih volitev. Znamke so garantirano nestrupene, ker je ves strup že uporabljen v pastirskem pismu samem. — Veletrgovina z verskimi ideali, Citta di Vaticano.

### ISČEMO NEKOGA...

... ki bo pripravljen verjeti, da bomo v naši zadnji med predvolilnim tekmovanjem s pomočjo masaže kravjih vimen namolzli pri vsaki kravi osem litrov mleka dnevno več kot dosedaj. V poštev pridejo samo kapitalni biki. — Zadruga v Poloti na Madžarskem.

### ZAMENJAMO...

... pod najugodnejšimi pogoji velike količine lepih angleških obljub za čisto malo resnične evakuacije angleških čet s področja Sueza. Ponudbe pod: »Najprej iz dežele, potem pa nam boste dobrodošli gosti« naravnost na Downing Street 10, London.

## VSAJ NEKJE



— Tisto, kar piše v časopisih o vas športnikih, da ste profesionalci, žc ne bo držalo, kajti p r i n a s boste vedno amaterji...

## VISINA DE GASPERIJA

— Jaz vem, koliko je visok de Gasperil!  
— Koliko?  
— Sto šestdeset centimetrov!  
— Kako to veš?  
— Ker je moj očka visok sto petinsemdeset centimetrov in če mu kdo omeni de Gasperija, prisioni roko k vratu in reče: »Do tu ga imam!« Torej: sto petinsemdeset manj petnajst centimetrov glave mojega očka je točno sto šestdeset centimetrov!

## MAMMA...

(Poje Beniamino Gigli)

Mamma, son tanto felice, ker sem postal kandidat, zdaj domovina me kliče, iz d... Jo grem reševat...  
Glasba: Ga Biksajo (Bizio).

Besedilo: Neznani volivec.

Pij Vatikanski:

## JUGOSLOVANSKIM SKOFOM

Ko sem v škofo vas povadignil, dal sem vam ukaze svoje: vsak tako naj jodla, poje, kakor mu bom jaz namignil!

## KRIVICA

Med nekim kmečkim zborovanjem v Vzhodni Nemčiji je uradnik SED grozil, da bodo vsakega kmeta, ki ne bo izpolnil plana oddaje, brez usmiljenja odgnali v Sibirijo. Naenkrat se vzdigne neki kmet in v navalu svete jeze odgovori:

»Kaj pa še! Naše ljudske škodljivce in saboterje v Sibirijo! Mar niste videli nobenega sovjetskega filma? Ali niste videli, kaka rajska dežela je Sibirija? In to naj bo kazen! Nak! Predlagam, da te nevarne agente ameriškega imperializma pošljemo v bedo in trpljenje — v Zahodno Nemčijo!«

Poslušalci so pričeli ploskati, zborovanje je bilo hitro zaključeno, organizatorji pa so zmedeni prosili v Karlsruhorst za nove direktive

## PIECKOV KONEC

Kaznilniška uprava je izvedela, da bo Wilhelm Pieck inspiciral zapore. Paznik je povedal novico tudi kaznjencem:

»Jutri pride Pieck!«  
Eden kaznjencev — nekoč je bil sam visoka živina SED — se pa zadovoljno oglasi:

»To sem si vedno mislil, da bo ta tudi tukaj končal.«

## HUDOBNOST

Znanega filmskega režiserja je obiskalo dekle, ki mu je vneto zatrjevalo:

»Pomagajte mi! Meni pomeni platno vse!«

»Lepo,« je odvrnil režiser, »zakaj potem ne postanete šivilja?«

## Jej, jej, kaj pa bo zdej...



— Saj ne rečem, mister Malenkov, čaj ima zelo prijeten vonj, vendar bom še malo počakal, da se ohladi.

## ZUNANJEPOLITIČNI UTRINKI

Poglejte sovjetske mirovne golobčke: nagobčnike so nataknil na gobčke! (Sovjetski delegati v OZN zadnje čase govorijo — vljudno!)

V West-zoni prav kmalu bo prav ves Berlin: iz Ost-zone manjka še — pet, šest družin!

Marianna moža bi rabila krvavo, ker so otročički ji zrastležez — glavo!

V politiki na Vzhodu vlada kaos: Koreja, Indokina... zdaj še Laos!

Zapel bi Adenauer: »C'est si bon!« a mu težave dela »Ce-ci Bonn!«

Jonny je odločen: »No! Ne umaknem se domov!«  
Nagib pa zahteva: »Yes! Če izpraznite Suez!«  
(Če bi popustil vsak pol, rešen bil bi — dvojen: No!)

O tem, kdaj konec bo sveta, pove nam ta sentenca:

»Ko bo vprašanje Avstrije rešila — konferenca!«

## NA MADŽARSKEM BODO 19. MAJA VOLITVE

Madžarski pesniki in pisatelji v volilni propagandi

Petőfi:  
»Tako črna je noč, kot najeta dušna vest...«

Gárdonyi:  
»Čemu le toliko nepotrebnih besedi...«

Eötvös:  
»Kjer je delovanje vlade glasno, tam je država bolna...«

Ady:  
»Misel se je pijano napotila na krvavo, grozno gostijo...«

Katona:  
».. niti ene obljube ne izpolni, na koncu pa nas sramoteč zapusti tam, kjer nad neomejeno škodo lahko spustimo samo solzo, dve...«

— Na dopust se peljem z ladjo.  
— Kaj pa, če se potopi?  
— Saj ima rešilne čolne!  
— Kaj pa, če se tudi ti potopijo?

**PREVIDNOST**  
— Brez skrbi, potem so tu še rešilni pasovi!  
— Pa, če se še ti potopijo?

— Rešilni pasovi se sploh ne morejo potopiti!  
— Res? Zakaj pa ne potuješ potem raje kar z rešilnim pasom?

## Beli blagoslov v Keniji



kjer beli človek prinaša kulturo...

...in iztreblja zaostalost!

## BURNA RAZPRAVA DEBELIH

Zakonodajna zbornica Connecticuta (ZDA) že nekaj časa vneto debatira o zakonskem predlogu svojega člana Cowana, ki se je domislil, da bi državno kaso lahko do kraja napolnili le z obdavčitvijo debelih in visokih ljudi — oseb, ki »zavzemajo več prostora kot navadni ljudje«. Po njegovem predlogu bi državljani, ki so 187 cm visoki ali 104 cm široki v pasu ali pa imajo nogo št. 44, morali plačati dva dolarja davka letno, za vsaka dva nadaljnja centimetra višine ali širine in za vsako nadaljnjo številko noge nad št. 44 pa še dolar. Razprava je zelo burna — v zbornici je precej članov z nad 104 cm v pasu. Toda Cowan vsemu nakljub ne odneha — tehta le 57 kilogramov.

## SVOBODA GOVORA

V ameriškem senatu se v zadnjem času ostro borijo proti filibusterjem — članom zakonodajne zbornice, ki z dolgovoznimi, po deset, dvajset in celo petindvajset ur trajajočimi govori zavlačujejo glasovanje in sprejetje zakonov, ki jim ne ugajajo. No, neki meščan je o tem takole dejal:

— Na sestankih naše organizacije je tudi mnogo vztrajnih govornikov, pa navadno hitro sprejememo sklep, ki omejuje njih svobodo govora na tri minute. Toda, kar je dobro za naše organizacije, ni dobro za naš senat. Kaj bi, recimo, počeli senatorji, če bi smeli debatirati le tri minute? Skoraj vse zadeve, ki so na dnevnem redu zasedanja Kongresa, bi rešili — v enem tednu.

## IZKUŠNJA

— Nehati kaditi je čisto lahka stvar!

— Pa govoriš iz lastne izkušnje?

— Kajpada! Najmanj dvajsetkrat sem že prenehall!

## LEPO VEDENJE

— Ali se spominjaš, Pavla, tistega, ki je v šoli zmeraj dobival nagrado za lepo vedenje? Niti najmanj se ni spremenil! Ravno te dni sem bral v časopisu, da so mu zaradi lepega vedenja znižali zaporno kazen za leto dni!

## NATAKARSKA

— Natakars, s tem telečjim rezekom nikakor nisem zadovoljen!

— Nemogoče! Castno besedo vam dam, da je to tele še pred desetimi dnevi tekalo za kravo!

— Ze mogče, toda ne zaradi mleka!

## NAVADE

— Strašno grdo navado imaš! Vso noč smrčiš!

— Pa misliš, da je tvoja navada kaj boljša?! Vsaki dve minuti sikaš: »Psssst!«

## BREZ GLAVE

— Toliko skrbi imam, da ne vem, kje se me drži glava.

— Aha, sedaj pa že vem, zakaj nosiš klobuk vedno v roki.

## RAZUMLJIVO

»Saša, zakaj pa tako rad piješ ribje olje, če ti ga dedek daje?«

»Veš, njemu se roke bolj tresejo kakor mami, zato ga več polije.«

## NEVARNA OBLJUBA

»Spelca, ko boš moja, ti ne bo smel nihče skriviti niti lasu na glavi!«

Spelca se prestraši: »Ali to pomeni, da ne bom potlej smela k frizerju?«

# VESNO IŠČEJO...

... vedno bolj pohlepno, kajti bliža se dan, ko bo treba začeti s snemanjem filma o mladem, ljubem, lepem, srčkanem, ljubeznivem, pametnem, razsodnem in krasnem dekletu — ki ga pa do sedaj še niso našli (verjamem!). Filmski delavci so se razkropili po širni Sloveniji in iščejo.



Nedavno so telefonično poprosili gospo upraviteljico dekliškega internata za poset in ogled. Gospa upraviteljica je bila navdušena in je obljubila, da jih bo sprejela.

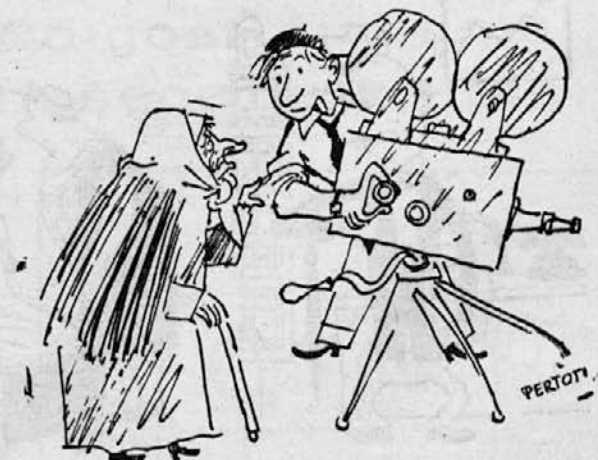
Zač so pa imela dekleta ta dan prost in so odšla v mesto in jih ni bilo doma, tako da je bila gospa upraviteljica brez — konkurence.



Na neki gimnaziji so že tri dni pričakovali najavljeni obisk lovcev na Vesno. Le profesor francoščine edini o Vesni ni vedel ničesar: »Dragi kolega, neverjetno! Cel razred je vame zaljubljen!«



Draga bralka — ozri se v ogledalo! Ali nisi morda Ti Vesna? Pomisli na Silvano Mangano, tudi ona je bila neznano dekle, nihče ni poznal njenih čarov — danes jih pozna ves svet (!). Hitro nam pridi povedat, ko spoznaš, da si Ti kakor nalašč za Vesno — božico pomladi in ljubezni.



»Ali ne bi morda potrebovali tudi Morane?«

## IZ TUJIH ZELNIKOV



Mrič: »No, gospodje zdravniki, kakšno bo obdukcijsko poročilo?«



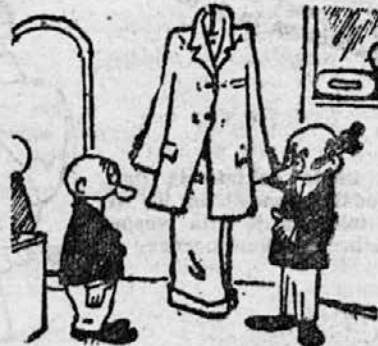
»Poglej, tale izum bo napravil vsako bodočo vojno tako strahotno, da se ljudje ne bodo nikoli več odločili zanjo!«



»Veste, v našem podjetju plačujemo vsakogar po storilnosti!«  
»In vi lahko od tega živite?«



Optična prevara.



»Seveda — obleka je nekoliko prevelika, toda ko boste dvakrat šli v njej na dež, vam bo popolnoma pravi!«



»... 13 in 59 minut, 57 sekund — 58 sekund — 59 sekund — hura, konec dela!«



»Oh, vaš sinček ima čisto očetov pogled!«

## Ključavi PEGAZ

## SRAMEŽLJIVA TALIJA

Ko Celje zgradilo si nov gledališki je hram, Ljubljana in Maribor — vaju pred Talijo res nič ni sram?

## SLOVENSKI FILHARMONIJI

na novo pot samostojnega finansiranja

Zdaj glasbi se naši čas zlati obeta, denarce Ti naj poskrbi — kvaliteta!

## DVLICNEŽ

»Vsakomur sem lahko v vedenju vzor!« se je nekdo pred javnostjo bahal. Na tiho pa je netil le razdor in kogar je le mogel — klevetal.

## »SPORTASKA«

(Po Zupančiču)

Mi, kar nas je »sportašev«, mi bomo vsi kovali, kovali kariero, kovali svoj denar, kako zvene nagrade, bomo poslušali — vsekdar!

Morda se društvo nam oglasi kdaj, ki nam morda preplača naš značaj, pa bomo se krog njega zbrali in se mu bomo brž prodali...

## VRNIL MU JE...

Med okupacijo si je pokojni kipar Niko Pirnat spodil od kiparja Goršeta, ki sedaj živi v Italiji, nekaj kilogramov glin. V tistih časih namreč ni bilo tako lahko priti do glin Gorše, ki je slovel kot velik stiskač, je sitnaril in stalno nadlegoval Pirnata, naj mu vrne glino, dokler mu je Pirnat le ni poslal po pošti, zavito v paket. Ko je Gorše paket razvil, je našel v njem poleg glin še listek, na katerem je bilo zapisano: »Naj ti bo zemljica lahka! Niko Pirnat.«

## PRSTNI ODTISI...

V palači Združenih narodov v Lake Successu v ZDA so pred nedavnim odkrili kip grškega boga Zeusa, ki ga je podarila grška vlada. K sreči Grki niso poslali slovitega kipa Milonske Venere. Po novih poostrenih ukrepih namreč kipa ne bi pustili na ameriška tla. S kipa, ki je brez rok, vendar ne morejo McCarranovi inkvizitorji posneti prstnih odtisov...

## ZATEGNITE PASOVE...

Neko letalo z ameriškega kontinenta se je bližalo Irski. »Gospoda,« je zaklicala stewardessa, »skoraj bomo pristali na angleških tleh. Prosim vas, da si pasove zategnete.« Čez nekaj časa se je v zadregi odkašljaj neki starejši potnik. Končno se je opogumil: »Toda, moja draga gospodična, kaj nam razlagate zdaj gospodarska in politična vprašanja?«

## KLAVIRSKA SPREMLJAVA

To je bilo še v časih nemega filma. Takrat je film spremljal navadno kakšen klavirist — o kvalitetah bi bilo mogoče marsikaj povedati. Nekoč je pri predvajanju pretresljivega filma »Stranpota življenja« s slavno Henny Porten v glavni vlogi spremljal film nekakšen manj povprečen klavirist. Henny Porten je igrala vlogo ubogega, zapuščenega dekleta. Pregnana iz domače hiše, zapuščena in prevarana stoji na mostu in premišljuje, ali ne bi napravila konec temu življenju. Ves kino joče. Henny Porten se že naginja čez ograjo. Klavirist primerno spremlja. Tedaj se nekdo oglasi iz temne dvorane: »Henny, vzemi še klavirista s seboj!«

## OSMRTNICA

Heinrich George, znani nemški gledališki in filmski igralec, je nekoč težko zbolel. Vsak čas so pričakovali katastrofo in urednik lista »12 Uhr Blatt« je dobil kot dober znanec igralca nalogo, da napiše osmrtnico. S težkim srcem se je urednik odločil in napisal osmrtnico, ki je slavila Georgea kot umetnika in človeka. Osmrtnica je bila napisana, postavljena v tiskarno, toda Heinrich George ni umrl. Nasprotno, kriza je minila in čez nekaj mesecev je igralec že zopet nastopal. Ko pa je zvedel za neobjavljeno osmrtnico, ki mu jo je napisal prijatelj, jo je hotel videti. Toda urednik je odkimal: »Ne, prej ne!«

# Posikieno ZELJE

EEEH!

Stari Matevž ni imel nikoli rad opravka s sodnijo. Toda tokrat ga je doletelo. In da bi stvar ne šla krivo — je šel k advokatu.

Advokat pa je bil mojster svojega poklica. »Nič se ne bojte, oče!« je Matevža lepo potolažil, »midva bova že zvozila! Na sodnji nič ne govorite in če vas kdo kaj vpraša, glavo takole na stran položite, prav noro pogledjte in recite: Eeeeh! Samo eeeeh in nič več! Razumete?!«

Matevž je razumel — kako ne bil! In na sodnji so res vsi vanj govorili: sodnik, prisodniki, tožilec, prič — Matevž pa je samo dal glavo malo postrani, neumno pogledal in odgovarjal: »Eeeeh!« In nič več.

Sodnik in prisodniki so staknili glave, posvetovali se in uganili, da je Matevž na vsak način malce slaboumen in da mu je zato težko naprtiti kazen.

Tako je bil Matevž oproščen.

»To smo dobro napravili,« je dejal advokat in seveda poslal račun. Matevž pa nič. Advokat je poslal opomin, Matevž pa kot nalašč nič! Advokat je grozil s tožbo, Matevž pa kot zanašče nič!

Advokatu ni preostalo drugega, kot da Matevža zares toži.

Tako je Matevž zopet prišel na sodnijo. In ves čas razprave ne reče ne bele ne črne. Samo glavo je položil malo postrani, neumno pogledal in odgovarjal: »Eeeeh!«

Sodnik se razjezil na advokata:

»Cemu tožite tega človeka? Saj sami vidite, da je malce slaboumen! Vaša tožba je odbita!«

In ko je Matevž šel po stopnicah, je srečal advokata, ki se je jezen obrnil vstran. Matevž pa je dal glavo malo postrani, pomežiknil z enim očesom in nič kaj neumno dejal:

»Eeeeh!«

## AMERIŠKI DVOBOJ

To je bil moj najtežji doživljaj!

Poznate ameriški dvoboj? Ne?

To je dvoboj, pri katerem je vse odvisno od sreče — ali nesreče. Oba duelanta vlečeta kroglice — tisti, ki dobi črno, je izgubil. In napraviti mora to, kar je bilo pred dvobojem dogovorjeno. Brezpogojno!

Da me je doletelo to prav s Petrom, ki je bil moj najboljši prijatelj, to je bilo najhujše! In tokrat je šlo za stvari, grozne, strahotne, težke, da ne rečem usodne! Peter ali jaz! Najboljša prijatelj!

Določila sva uro in dan. Takrat bova vlekla kroglici in potem še samo nekaj tistih ur, ko mora premaganec sam izvršiti obsodbo nad seboj! O Peter, ali si moral res to biti prav ti?!

Vlekla sva. Obema je stal na čelu mrzel pot. Roka se mi je tresla in nisem bil gospodar nad svojimi čuti. Tudi Petru ni bilo mnogo bolje. Bilo je grozno!

Ze sem imel kroglico v roki. Nisem si upal pogle-

dati, kakšne barve je. Potem je vlekel Peter. Bled je bil in roka mu je trepetala. Ko je potegnil, je izprožil dlan, toda tudi on si ni upal sam pogledati. Bila je — črna.

»O, Peter!« sem vzkliknil, »ali je bilo to potrebno?«

Toda Peter se je smrtno bled obrnil in s stisnjenimi zobmi dejal:

»Jutri boš zvedel, da sem se držal dogovora! Vedno sem imel smolo in tudi tokrat me ni zapustila. Zbogom!«

In je šel. Svoji usodi naproti. Jaz pa sem ostal. Lahko si mislite, kako mi je bilo pri srcu! Peter, moj najboljši prijatelj!

In res sem naslednjega dne zvedel, da je Peter držal besedo in izpolnil pogoje tega nesrečnega ameriškega dvoboja. Sodil se je sam. Kot dogovorjeno, je kot premaganec v dvoboju — napisal gledališko kritiko o najnovejši dramtizaciji našega znanega umetnika...

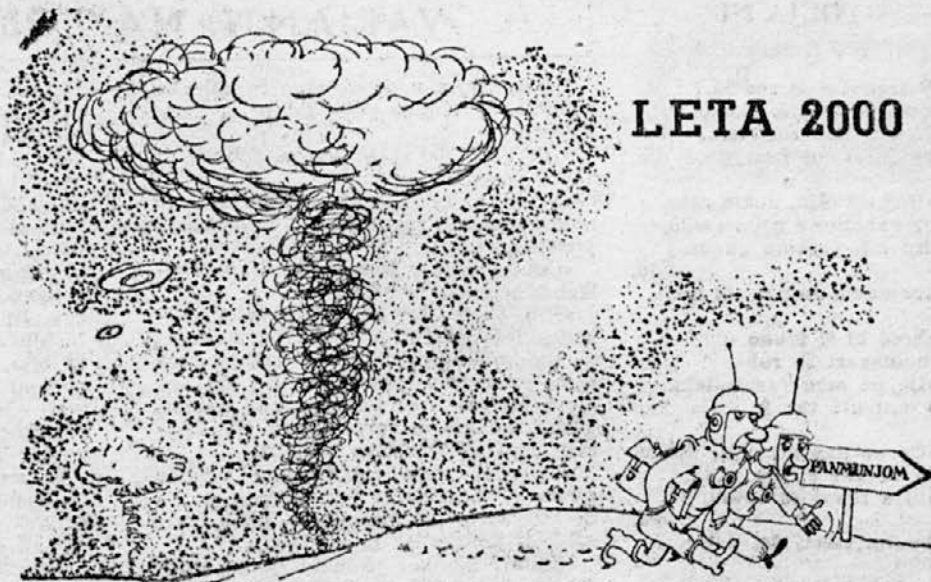
## TOLAŽBA

Nogometno igrišče. Prvenstvena tekma. Sodnik protestira:

— Ne dovolim tekme, dokler ne bodo na igrišču vse črte vidljivo belo označene!

Kapetan domačega moštva ga miri:

— Se pred ljubljansko pošto in na drugih prometnih krajih, kjer je dosti ljudi, jih nimajo označenih. Kaj bi se potem preklali zaradi take malenkosti mi, ko nas je z vami vred samo 23! Če se vam bo pa zdelo, da kdo ne bo prav stopil — pa plskajte še vi!



LETA 2000

— Sem res radoveden, kako bodo sprejeli naš današnji predlog.

## LOVSKA

»Haloo, Pepe...«  
 »Ooj! Kaj je?«  
 »Si živ in zdrav?«  
 »Zaenkrat še... Zakaj?«  
 »No, potem sem pa zadel zajca!«

## TEŽKA ODLOČITEV

»Hm, praviš, da imaš oba enako rada: Jožeta in Janeza?«

»Seveda. In sedaj ne vem, s katerim bi se najprej poročil!«

## REKLAMA

»Jamčim vam, da boste s tem strojem toliko prihranili že v šestih mesecih, da ga boste takrat dobili popolnoma zastoj!«

»V redu! Torej se bom oglasil raje čez šest mesecev!«

## PONOČNA

Jaka se vrača pozno ponoči domov. Malo ga ima pod kapo. Ura bije tri. Ko gre mimo neke hiše, prebere napis na vratih: »Poučujemo francoščino, nemščino in angleščino.«

— Grozno — pravi Jaka — pa ob tej uri!

## EDINO, KAR MU PREOSTANE

Pišta je vojak. In v madžarski vojski močno skrbi za svetovnonazorsko vzgojo! Zato je oficir vprašal Pišto:

»Pišta, koga bi ti ustrelil, če bi stala pred teboj Eisenhower in Malenkov?«

Pišta je bistro pogledal, potem pa vprašal:

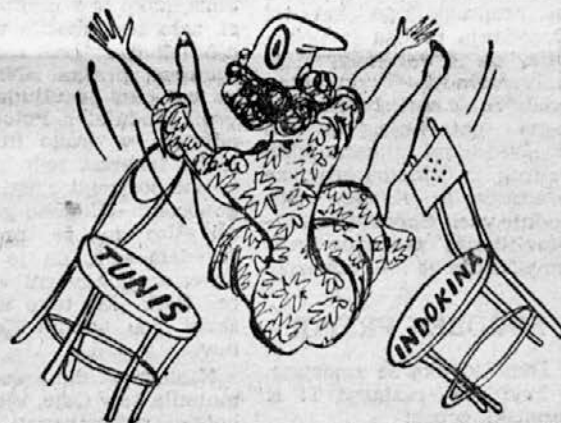
»Na koga pa bi vi streljali, tovariš kapetan?«

»Na Eisenhowerja, seveda!« je odgovoril kapetan.

»No, potem meni ne bi ostal drug kot Malenkov...«

## Kdor na dveh stolih sedi ...

... POD KLOP PADE

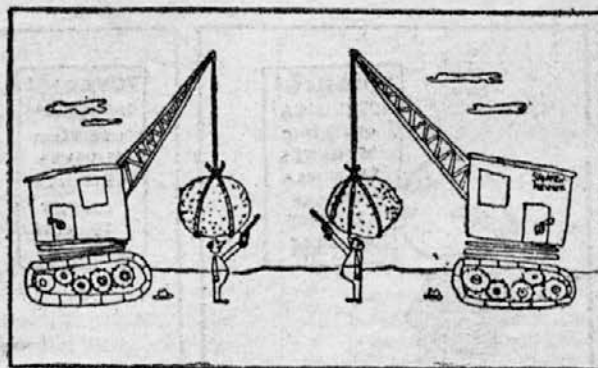


(Slovenski pregovor — velja tudi za Francijo)

## KDO SO TO?

Ker z duhom so (svetim!) preveč kupčevali, brez ščepca duhá so zdaj sami ostali!

Dolgost življenja našega je kratka...



## OLJA NI

(Po Gregorčiču)

V trgovini je sedela, štela je drobiž glasno, živo v lice zarudela, ko je stopil fant pred njo.

»Daj mi olja, dekle zalo, da zabelim z njim radič, daj mi, prosim, ga vsaj malo, ker doma ga nimam nič!«

»Srce bi ti lahko dala in magari še roko, olje pa sem razprodala. V eni uri vse je šlo!«

»Ce ne daš mi olja, draga, da bi zliil ga na radič, kaj s teboj se sploh, za vruga, menim tukaj še, deklič!«

In hrbèt je svoj obrnil in iz trgovine šel, nikdar več ne bo se vrnil, nikdar k ljubi več prišel.

Zalostno za fantom gleda, solze vrejo iz oči, deva uboga, deva blede, kaj se hoče: olja ni!

## IZ UREDNISKEGA KOŠA

Vsem bralcem, ki nas vprašujejo, kako bi najbolj koristno uporabili znameniti traktor »Unimog«, sporočamo naslednje: Nič ni preprostejšega kot tol Dosedanja praksa je pokazala, da je »Unimog« naj-univerzalnejše prometno sredstvo za neslužbena službena potovanja mnogih predsednikov kmetijskih zadrug za kinematografske predstave in veselice v sosednje vasi. Spremnstvo naj-očarljivejše zadrugne knjigovodkinje je — obvezno!

## SODOBEN PREPIR

Dva človeka se zmerjata. Prvi se razburi: Ti si atomski cepec!

Drugi mu vrne: Ti si ny-lonski idiot!

Pavza.

Nato pravi drugi prvemu: Neumen sem, ker se sploh prepiram s takim objektom, ki mu pada cena!

Prvi: Kako to misliš?

Drugi: V radiu sem slišal, da cene surovinam padajol!

## VARIANTA NA ZOBOTREBCE

Pride kupec v prodajalno in zahteva zobotrebce. Kupec pogleda račun in se začudi:

»Hudiča! Zakaj so se pa zobotrebci zopet podražili?«

»Veste, ni bilo pravičnega sorazmerja med cenami zobotrebcev in cenami jamskega lesa!«

»Dobro, toda v kakšni zvezi so zobotrebci z jamskim lesom?«

»Hm, veste, ker so nakupovalci jamskega lesa plačali več kot pa zadruga, ki tudi odkupuje jamski les, je cena jamskemu lesu poskočila. No, in ker mora biti neko sorazmerje med cenami jamskega lesa in zobotrebcev, smo morali ceno zobotrebcev zvišati!«

»V redu, toda zobotrebcev vendar nihče ne izdeluje iz jamskega lesa. To bi bil ravno tak nesmisel, kakor uporabljati jamski les za kurjavo!«

»Zakaj? Kolikor je meni znano, uporabljamo jamski les tudi za kurjavo!«

»Nemogoče! Za kaj pa potem uporabljamo bukovino...«

»Tudi za kurjavo!«

»Dobro, zakaj pa, recimo, ne uporabljajo bukovine za jamski les?«

»Hehe, to pa ne gre! Saj ravno v tem

je ves vic! Vidite, če bi bila bukovina uporabna za jamski les, potem bi cena jamskemu lesu padla in potem bi morali začeti uporabljati jamski les za jamski les, bukovino pa za kurjavo, da bi se cena bukovini lahko zvišala. In ker bi se cena bukovini zvišala, bi morali dvigniti cene zobotrebcev, da bi dosegli pravilno sorazmerje med cenami bukovine in cenami zobotrebcev. In ker bi se zobotrebci podražili, bi bilo treba dvigniti ceno bukovini, da bi bilo zopet pravilno sorazmerje med cenami zobotrebcev in cenami bukovine. In ker bi sedaj zopet ne bilo pravičnega sorazmerja med cenami bukovine in cenami zobotrebcev...«

Kupec se je obupano prijel za glavo:

»Poslušajte, ali ne bi bilo bolj enostavno, če bi raje napravili tako, da bi znižali ceno jamskemu lesu, da bi bilo pravilno sorazmerje med cenami jamskega lesa in zobotrebcev in če pa ga še ne bi bilo, bi pa še znižali cene zobotrebcev in basta!«

Tedaj se je prodajalec vljudno nasmehnil:

»Hehe, dravec moj, toda to potem ne bi bila več — trgovina!«

## SE ENKRAT: »SLADKO VINCE PITI...«

Izvedeli smo, da predsednik občinskega ljudskega odbora v Zgornji Ščavnici ni zapustil odborove seje in od tam odhitel naravnost v gostilno, pač pa smo zvedeli, da ga je premagala in zapeljala žeja na občinski konferenci SZDL, saj jo je junaško in možato zapustil in odšel na mnogo važnejši množični sestanek z vinski-mi bratci v vaško krčmo. Nadalje smo tudi slišali, da omenjeni tovariš sploh ne zahaja v gostilno zato, da bi pijačeval, ampak z namenom, da izganja iz nje odbornike občinskega ljudskega odbora. Nič pa nam ni znanega o tem, če je res, da potem v pijačnosti vselej pozabi na svoj prvotni namen...

## GRADACIJA

Neki nameščenec v Murski Soboti ni redno plačeval stanarine svoji gospodinji, ni je pa mogel prepričati, da nima denarja, ker je večkrat prihajal domov pijan. Ob takih prilikah sta se z gospodinjo prav prisrčno pogovarjala in mu je ona tedaj zdeklamirala ves prirodopis od soma do človekovega sorodnika šimpanza in gorile. Pa ni zaleglo.

— Vi rekonar! — se je zadržala gospodinja.

Tudi ga ni zadelo.

— Ti prekleti prosvetar! — je zatulila.

In užaljeni nameščenec je plačal stanarino.

## PREPOVED

Dva gledališka igralca prebirata na oglasni deski uradno obvestilo uprave:

K današnji generalki ni dovoljen dostop ne članom SNG niti njihovim svojcem.

Spogledata se in rečeta: Hm, to se pravi, da bo nastopala danes samo uprava na odru! To bo zabavna generalka!

## LJUBEZEN

»Veste, v konje sem naravnost zaljubljen!«

»Sem si kar mislil, ko sem vas videl zadnjič, kako ste pri jahanju objemali konja okoli vratul!«



## PEPA PIŠE JUCI

Tokrat sem se nekoliko potepala po Koprju. Saj veš, Juca, kako je z mojimi živci, zato sem skočila v bližnjo lekarno po zavojček spalnega praška. »Nimamo ga več,« mi je vljudno odvrnil prodajalec. Potem sem odhitela v drugo in še v tretjo lekarno, toda povsod so mi postregli z istim odgovorom: »Nimamo ga več,« ali »Vse smo že prodali.« Izvedela sem, da je baže orkester v kavarni »Aurora« tisti, ki tako izdatno skrbi za spanje Koprčanov.

Naslednji dan sem jo mahnila še v Osje, kjer sem hotela prisostvovati vajli pevskega zbora. Toda rečem ti, Juca, skoraj pol ure sem stikala za vrlimi pevci, pa jih kljub temu nisem našla. Baje so se ustrašili smeti in prahu, ki ga je dvorana zvrhano polna in vadijo zato — kar vsak na svojem domu.

Tvoja Pepa

## VOLK SIT IN KOZA CELA

## LAGAJNA



— Vi ste se gotovo zmotili! Sedaj sem ja plačal nedeljsko karto več kot pa pred znižanjem cen!

— Je že prav. Ne veste, da je znižanje nastopilo na celi črti: znižali smo cene vozovnicam in odstotek popustal!



## OD VISHNJE GORE TJA DO KOLPE

## LOGICNO!

(Samo za amaterje)

Filmski oglas:

»Kino Videm predvaja nočoj francoski film »Gremo v Monte Carlo!«

Neki šaljivec pa je pod oglasno desko pripisal:

»Kaj bi hodil v Monte Carlo, ko se pa da tudi na naših kegljiščih dovolj zasluziti in zapraviti!«

## SODOBNA

To se je dogodilo minull teden nekje na železniški progi med Zidanim mostom in Brežicami. Dva srednješolca, ki se vozita v vlakom v šolo, sta sedela v natrpnem kupeju in se pogovarjala:

— Ti, Jože, zakaj pa na vsaki postaji zapreš oči?

— Veš, Mihec, v šoli so me dobro vzgojili, zato nočem gledati, kako morajo stari in slabotni ljudje stati, medtem ko midva tako udobno sediva...

## KDOR ZNA PA ZNA





Zadnji čas oblačim zimski plašč, kadar se podam na posvetna potovanja, saj so vremenske napovedi tako presenetljive kot športne prognoze. Pred dnevi sem stal v parku in se tresel kot šiba na vodi, kar zasliliš zanimiv pogovor, ki ga navađni zemljani ne morejo slišati. Kramljaj je namreč železniški most na Dravi z mostom za pešce. Most za pešce, ki mu je že večkrat bila zadnja ura in se je samo po čudežnem naključju obdržal na tistih količkah, je stokal in tožil, da le kaj.

»Vse poka v meni,« je pravil. »In najhuje je to, da ne morem ne živeti ne umreti. Kadar privozi tečaj avtomobil čezme, mi pretrese vse lesene kosti. Srečen si, moj brat, na kamenitih stebrih!«

Železniški most pa mu je odvrnil s hripavim glasom:

»Nikar mi ne zavajaj! Res sem železen in bolj stabilen, a poglej, kaj se godi z mojimi rebri. Odkar stojim, me sploh niso pobarvali. Enostavno so pozabili na to malenkost. Zdaj me razjede rja in boli me, da mi pravijo novi most. Sem navaden rjast most. O, da bi imel človeški glas, tedaj bi opomnil železnico, naj me pobarva.«

»Da, da,« je pritrjeval leseni most, »če bi jaz imel človeški glas, bi tako zastokal, da bi vsakdo mislil: v Ptujju nekdo umira. Mor-da bi se me vendar usmilil.«

Tako sta tarnala siromaka in še meni sta se smilila.

Svoj leteči krožnik v bodoče ne bom smel več spuščati pred »Evropo«, ker mi ga lahko kakšna zgubljena duša demontira. Tako delajo s kolesi ubogih gostov, ki jim »za hec« poberejo ventile in se ti potem na obročih vozijo domov. V nedeljo ponoči mi je priropotal tak nesrečnik naproti in šklepetalo je, kot bi smrt šla po ulicah. Se mene, ki sem s smrtjo že zdavnaj opravil, je štrleslo do kosti. Predlagam da pred kavarno obesijo napis: »Ventile, diname, luči in podobne predmete naj cenjeni gostje nosijo s seboj, ker sicer zanje ne odgovarjamo.«

### NIC HUDEGA

Natakar prinese gostu kosilo. Ta opazi, da je žlica umazana in opomni natakarka.

»Oprostite,« pravi natakarka, vzame iz žepa robec in žlico obriše.

»Kaj, v robec brišete žlico?!« se razburi gost.

Natakar pa ga ne razume prav in odvrne:

»Nič ne de! Saj spada tako že v umazano perilo.«

Osica:

## PENZIJA

(Resnična zgodba iz današnjih dni)

Ježeš, Katra, kako se včasih svet čudno vrti! Pomisli: takoj po prvem v mesecu pokuka skozi vrata najprej inkasant za elektriko, za njim oni za plin, nato inkasant za radio, za njim oni za stanovanje, potem... četrti mesec namreč že boleham — na čakanju penzije! Ej, ej, Katra, nikdar nisem nikomur prav nič zavidala — tudi onim ne, ki že prejemale penzijo po novem in zato zelo lepo živijo — zdaj pa svoji rajni sosedu Amaliji zamerim! Pomisli, celih deset let po moževi smrti je redno po njem prejemale penzijo. Od njene smrti pred štirimi leti pa jo po njem in po njej redno prejema še njuna za delo nesposobna hči! Jaz pa...

Nekako pred tremi meseci me je rano zjutraj vrgel iz postelje avtoritativen možicelj:

— Vi ste Osica, kajne?... Iz naše kartoteke je razvidno, da ste našemu zavarovalnemu zavodu še dolžni letošnjo zavarovalnino za pohištvo in druge premičnine v vašem stanovanju...

Jojmene, Katra, mislila sem, da se bom pogreznila v zemljo. Toda: red je red — pa sem plačala. Oh sreč-

na, presrečna rajnika sosedu Amalija!

Razburjena sem sedla na predpredzadnjo stopnico pred hišo in čakala na pismonošo, da me razveseli s penzijo. Toda zaman...

Potem me je nekako pred dvema mesecema rano zjutraj vrgel iz postelje drug avtoritativen možicelj:

— Vi ste Osica, kajne?!... Iz naše kartoteke je razvidno, da ste naši banki še dolžni predpredzadnji obrok posojila, ki ste ga najeli za nakup kuhinjske omare...

Jojmene, Katra, zdelo se mi je, ko da so se mi za-

majala tla pod nogami. Toda: red je red — pa sem plačala. Oh srečna, presrečna rajnika sosedu Amalija!

Se enkrat bolj razburjena sem sedla na predzadnjo stopnico pred hišo in čakala na pismonošo, da me razveseli s penzijo. Toda spet zaman.

Potem me je nekako pred mesecem dni rano zjutraj vrgel iz postelje tretji avtoritativen možicelj:

— Vi ste Osica, kajne?!... Iz naše kartoteke je razvidno, da ste naši blagajni dolžni predzadnji obrok za nakup obleke...

Jojmene, Katra, izgledalo je, da me bo konec. Toda: red je red — pa sem plačala. Oh srečna, presrečna rajnika sosedu Amalija!

Dvakrat bolj razburjena sem sedla na zadnjo stopnico pred hišo in čakala na pismonošo, da me končno razveseli in reši s penzijo.

In glej, že naslednji dan me je rano zjutraj vrgel iz postelje nasmejan pismonoša:

— Vi ste Amalija, kajne?! Končno vesela novica: odločbo o prevedbi na novo penzijo ste dobili!

Oh srečna rajnika Amalija!

### MAJHNA ŽELJA



— Midva bi želela kakšno mizo — toda blizu natakarka...

Stef Bezljaj:

### COCKTA: ROGAŠKA 1953

Da Cocktin le izum, patent, je flaša, trdi zdaj Yugo-Cockta vsa srđita, »Rogaški« konkurence greh očita, ji »pravde grožnja nič ne prizanaša.

Po pameti je taka sodba naša: ker v »Pravdi« se sovjetski nič ne čita, da flaša je bila pri njih odkrita,

izum je Cocktin res nesporno flaša!

Ker razen flaš še druge so posode, in da bi Cockta ne trpela škode, obhaja taka misel nas Slovence:

naj Cockta patentira vse posode, pletenke, škafe, lonce, vedra, sode, in rešena bo — vsake konkurence!

### MEDMESTNO TEKMOVANJE V ZAMUDAH

V Celju so pred kratkim odkrili spomenik Primožu Trubarju — z dveletno zamudo k 400-letnici slovenske knjige in enoletno zamudo k 500-letnici mesta Celja. V Mariboru pa se zdaj še ne morejo sporazumeti, ali naj počakajo s postavitvijo prvega spomenika na 400- ali 500-letnico postavitve komisije za postavljanje spomenikov...

### AMERIŠKA

Ker ga je prisilila žena, da je kot pes tekal po vseh štirih po sobi in pri tem lajal, je zahteval Mr. Louis Knake iz Chicaga pred sodiščem ločitev zakona. Na razpravi pa je prišlo do poravnave, ker se je izkazalo, da je Mr. Knake tačas, ko je tekal po vseh štirih in lajal, Mrs. Knake dvakrat krepko ugriznil v mečal.



Preden sem se napotil v Laško, kamor so me povabili na poulično razstavo smetišč, sem si v bližnji trgovini nabavil dobro linsko masko. Izvedel sem namreč, da nekje v bližini zdravilišča kurijo vsak dan tekstilne odpadke, katerih vonj ima baje izredno zdravilno moč.

Iz Laškega sem se podal na kratek izlet na Hum, kjer sem srečal nekaj skupin izletnikov, ki so s tako vneto uničevali redko planinsko floro kot da bi šlo za športno stavo. Zato sem odhitel nazaj v Celje in poprosil upravnika muzeja, naj nemudoma shrani nekaj teh cvetic v špirtu — da bodo tudi poznejši rodovi imeli majhen spominček na našo prelepo alpsko floro.

V Celju so člani namizniškoteniške sekcije železničarskega športnega društva prišli do spoznanja, da se s krompirjem in repo ne da igrati. Zato so raje šli v likvidacijo. Jaz pa sem sklenil, da bom šel med žogobrcarske polprofesionalce in profesionalce, ves denar pa bom poklonil vrlim pingpongšem, da si bodo z njim lahko nabavili žogice. Pri nekaterih žogobrcarskih klubih me že težko pričakujejo...

Cefizelj, l. r.

### ALI MORAM BITI TAKO ČPNI



da bodo videti Tvoji zobje tako beli?

— Ne, toda le, če uporabljaš Z L A T O R O G O V O zobno pasto, ki poskrbi, da bodo Tvoji zobje zdravi in beli!



— Ali si mislil da je to zvočni zid?

— Ne, pač pa je najhitrejša pot do podjetja ODPAD, ki tako ugodno odkupuje v svoji centrali v Ljubljani in poslovalnicah v vseh večjih krajih Slovenije odpadni material vseh vrst surovine in podobno!

# ŠPORTNIK KLJUŠE

# PZ TVEGA IN DO MAČEGA LOGA

## SUSA IN ŠPORTNIKI

Športniki so znani po odpornosti proti vremenskim neprilikam. Tako se je pokazalo, da so odporni tudi proti suši. Medtem ko so naši gospodarstveniki zaradi lanske suše obupani, se naši športniki obnašajo proti tej elementarni nezgodi stoično dostojanstveno. Nogometna zveza Jugoslavije je povabila za nogometno tekmo Jugoslavija: Wales sodnika kar iz Amerike, ker bi bili stroški za sodnika iz Evrope dosti nižji in bi na ta način tekma izgubila na privlačnosti. Nevarnost je le v tem, če bi kak protidržavni element raztrosil vest, da prihaja ameriški sodnik na stroške ameriške pomoči za inozemstvo.

Ljubljanski košarkarji so tudi ekonomsko stoični, ker so začeli podirati tribuno ob plavalnem bazenu na Kolesarji, ki je bila še pred nekaj leti tako nujno potrebna za razvoj slovenskega plavalnega športa. Da bi pa bil ta stoicizem še bolj poudarjen, so morali napol razdrto tribuno pustiti takšno kot je in poleg tega plačati še kazen 25.000 dinarjev, ker niso imeli potrebnih dovoljenj.

## KOBILICE IN SLADKE KORENINICE

Funkcionarji Boksarske zveze Slovenije odstopajo, boksarji se žalijo, dajejo lažne podatke, skratka so v disciplinskih postopkih, ki so tako številni, da jih zveza ne more sproti reševati. Edina rešitev tega gordijskega vozla bi morda bila v tem, da bi v Sloveniji uvedli boks brez boksanja. Ker pa prihaja do nešportnega obnašanja tudi med tehtanjem, kajti vsak boksar hoče biti lažji in priti v nižjo kategorijo, bi bilo morda dobro, poslati tekmovalce pred tekmo, po vzorcu srednjeveških puščavnikov, v samoto, kjer naj bi se hranili s sladkimi koreninicami in kobilicami.

## ZAGATA

Slovenska kolesarska zveza je v zagati, ker so slovenski kolesarji imeli velik uspeh na kolesarski dirki »1. maja« v Beogradu. Po neuspehih se je namreč vedno navajalo, da ne dosežemo uspehov zaradi pomanjkanja rekvizitov. Ka ko pa sedaj opravičiti ta uspeh? Morda bi bilo dobro reči, da je odstopil kak slab funkcionar, ker bi bil ta izgovor dober tudi za primer, če bi imeli v bodočnosti zopet neuspehe.



— S športom se pa ne smete baviti.

## LITERATURA IN ŠPORT

V novejšem času je bila ustvarjena v Sloveniji nova literarna zvrst: reklamna revija s športnim imenom. Iznajditelja sta bila športna kluba Branik in Odred. Branik izdaja športno »Panoramo«, ki nam prikazuje, katere tovarne prodajajo tekstilije, kje lahko kupite najbolj trpežno perilo; vmes lahko izveste tudi nekaj športnih novic. Odred pa izdaja svoj »Vestnik«, ki prinaša n. pr. na 31 straneh reklamno literaturo — in — kar mu je šteti v čast — reklamo predvsem za druge, na par straneh pa reklamo zase: kako pravično je bil suspendiran Gajšek, kako se Branikov-

ci borijo le za uspeh, kako oni niso taki itd. Revija ima tudi psihološke konstatacije. Pravi namreč, da se je novinar zmotil, ker je napisal, da je tekmo Branik — Odred odločila enajstmetrovka. Pravi, da bi bilo to mogoče napisati le v tem primeru, če bi bil rezultat 2:1, ne pa — kot je bil — 4:1. To je važna ugotovitev, ker uvaža pisec na ta način v psihologijo matematiko. Izgleda, da se je krog piscev v »Vestnik« razširil tudi na teoretične raziskovalce-nešportnike, kar bo vsekako vplivalo na demokratičnost revije, ker ima vsako pravico povedati svoje mnenje o športnih dogodkih.

## RAZOČARANJE

Naša reprezentanca proti Grčiji je v Beogradu pokazala, kako igrajo nogomet slovenska moštva, to je neučinkovito in s podajanjem žoge nasprotniku. Nekateri pa zopet mislijo, da so igrali slabo zaradi tega, ker so reprezentanti med

tekmo računali na pamet, koliko bodo znašale bodoče nagrade po predlogu NZJ in niso mislili na igro. Na koncu igre so zaigrali nekoliko boljše. To pa zaradi tega, ker so prišli na to, da bo tako in tako ostalo v tem oziru vse pri starem.

## Majhna pomota



— Oprostite, tovarišica, toda...

## Diskvalifikacija



— Očka, to ne velja! Ti se ne držiš pravil! Izpod pasa je prepovedano...

## POZNAVALEC KONJ

— Torej, tovariš vodnik, vi bi radi zapustili pešadijo in nadaljevali svojo vojaško kariero pri konjenici. Ali se sploh spoznate na konje?

— Kako se ne bi, tovariš poročnik, pet let sem bil zaposlen v tovarni salam.

## ZDRAVNIŠKA VIZITA

Zdravnik: »Kaj mislite, prijatelj, ali je zdravo, da imate svinjak tako blizu hiše?«

Pacient: »Tega pa res ne vem, toda vsaj doslej mi še noben prašič ni crknil.«

## VZGOJA

— Sodobna mladina pa res ne pozna nobene olike! — Kako to? Saj ti je ravno danes neki srednješolec ponudil sedež v avtobusu!

— Ze, že, toda moja žena je morala vso pot stati!

## IZGOVOR JE DOBER, ČE...

»Ze pred dvema tednoma sem vam posodil dežnik in šele danes ste mi ga vrnil.«

»Ni moja krivda, prijatelj, saj je ves čas deževalo!«

## ZGODI SE

»Oprostite, prosim, zakaj je pa tukaj toliko ljudi? Kaj se je zgodilo?«

»Nič posebnega. Neki avtomobilist je hotel zaviti v stransko ulico?«

»In zato toliko ljudi?«

»Da. Veste, tukaj namreč sploh ni stranske ulice!«

## POMOTA

»Ali ste vi tisti...«

»Ne, nikakor! Jaz sem samo njegov brat!«

»Sem si kar mislil, ker mu niste nič podobni!«

## PRI ZDRAVNIKU

Zdravnik preiskuje mlado dekle in ji pravi:

»Ničesar nevarnega ne opazim, samo nekoliko slabokrvni ste. Ali vam srce močno bije, kadar plešete?«

»Hm, to je pa odvisno od tega, s kom plešem.«



## IZ ŽIVALSKEGA CARSTVA

V gozdu se srečata dva hrošča.

»Zakaj si pa tako slabe volje, prijatelj?« vpraša prvi.

»Imel sem hudo smolo,« odgovori drugi, »pol ure sem koketiral s kresnico, šele potem sem opazil, da ni bila kresnica, ampak tleča cigareta.«

## ZGODOVINA RIMLJANOV

Profesor: »Jože, katera je bila največja vrлина Rimljanov?«

Jože: »Da so znali latinsko.«

## RELATIVNOST

Učitelj: »Tonček, kakšna razlika je med premalo in preveč?«

Tonček: »Na primer tisto z opeko. Če hočete graditi hišo, tedaj je ena opeka premalo, če vam pa pade prav tista opeka na glavo, je preveč.«